

NOVHEJE

Glasilo krajevne skupnosti Kog

Spoštovane bralke in bralci!

Ob 400-letnici Cerkve na Kogu smo pripravili kratke, tematsko obarvane praznične Novice. Kot boste lahko sami prebrali, smo posegli v preteklost in vam skušali vsaj v grobem predstaviti zgodovino naše cerkve in življenja v njej. Več boste lahko prebrali v Zborniku, ki bo izšel ob tej priložnosti. Natresli smo tudi nekaj osnovnih informacij iz življenja in dela naše krajevne skupnosti. Več o tem dogajanju bo sledilo v prihodnjem glasilu.

Doživeto in prijetno praznovanje vam želijo člani uredniškega odbora Novic.

Slavica Munda

Spoštovane krajanke in krajani Koga!

Skupaj z vami se veselim 400-letnice obstoja župnije pri Sv. Bolfenku na Kogu. Čas, ki so ga preživeli vaši predniki na tem delu Slovenskih goric je bil velikokrat težek in neizprosen. Prav to pa je izklesalo trdno in neomajno voljo prebivalstva teh krajev do vsega, kar krasí današnje podobo Koga in okoliških vasi. Na sam vrh z vinogradi obdanega griča je verno ljudstvo postavilo cerkev in jo posvetilo sv. Bolfenku. Trdno in neomajno je kogovska cerkev kljubovala skoraj skozi štiri stoletja in nazadnje v drugi svetovni vojni doživela opustošenje s strani fašističnega divjanja. Toda to so ji storili tujci, ki jim ni bilo mar za slovensko kulturo, slovenski jezik in versko izročilo. Veliko bolj pa se nam danes zdi neverjetno, da potem kar nekaj let, po koncu druge svetovne vojne, zavzeti domačini niso smeli porušene cerkve popraviti in ji tako vrniti ponosa, ki ga je nosila več kot tri stoletja. Vendar je volja premagala vse ovire in ideološka nasprotovanja in po nekaj letih je cerkev bila ponovno obnovljena. Danes se tako cerkev sv. Bolfenka ponosno razkazuje in ponovno žari v vsej svoji lepoti. Zavzeti domačini pa so s pomočjo občine Ormož zelo lepo uredili tudi zunanjo podobo tega kogovskega simbola kljubovalnosti in vere.

Zato vam, spoštovani krajani in krajanke, iskreno čestitam ob tem jubileju in vam želim lepo praznovanju 400-letnice.

Župan Občine Ormož

Alojz Sok

Pridite, kogovska cerkev praznuje

Prazniki so v življenju človeka tisti posebni dnevi in v dnevih tisti trenutki, ki dolivajo olja v ogenj življenja, so posebej svetle lučke ob naši poti, ki osvetljujejo temine dolgočasnega vsakdana. Skupnost kristjanov ali krajše Cerkev ima praznik vsak dan, ko se v svetišču obhaja sveta maša. Kristjani imamo to srečo, da si lahko vsak dan, še najbolj običajen, naredimo za prazničen, če gremo k sveti maši. Imamo pa tako kot vsaka skupnost tudi svoje praznike, ki nam polepšajo življenje.

Eden takih je **obletnica naše Cerkve**, ki je pred vrati. Štiristoletnica naše Cerkve—štiristoletnica krščanskega življenja pri nas.

Praznovali bomo

V nedeljo,

1. julija ob 15. uri v našem svetišču svetega Bolfenka na Kogu.

Na praznovanje vabimo vse krajanke in goste.

Obletnico bomo obeležili s slovesno mašo, ki jo bo vodil

nadškof in metropolit Franc Kramberger.

Med mašo bo pel domači cerkveni pevski zbor in mladinska vokalno – instrumentalna skupina.

Ob tej priložnosti bo gospod nadškof blagoslovil tudi obnovljeni prostor centra našega kraja pred cerkvijo.

Ob blagoslovu bo nagovor župana in predsednika KS, zapele pa nam bodo gostje – pevke KUD Hajdoše.

Prireditev bo spremljalo tudi domače Turistično društvo in ob tej priložnosti pripravilo bogate stojnice.

V šotoru ob cerkvi si bomo vsi lahko postregli z divjačinskim golažem, s pristno domačo kapljico in s slastnim pecivom naših pridnih gospodinj.

Na eni od stojnic bo na razpolago tudi Zbornik, ki smo ga izdali ob tej priložnosti.

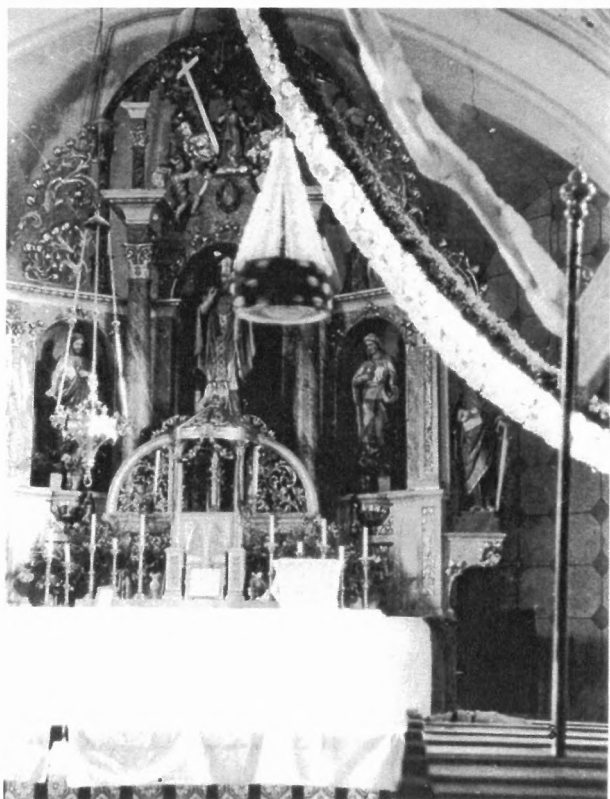
Milena OREŠNIK

Cerkev svetega Bolfenka na Kogu na kratko skozi zgodovino

Pred davnimi stoletji na kogovskem hribu niso žvenketale motike pridnih kopačev v zelenih gorica, niso brneli traktorji podjetnih kmetov, kajti po celi naši okolici so se razprostirali temni gozdovi.

Ljudje davne preteklosti so se iz naših krajev zbirali k božji službi v cerkvi pri Veliki Nedelji. Ostra zima in huda vročina sta predstavljali veliko žrtev za tistega, ki je hodil vsako nedeljo k maši k Veliki Nedelji.

Iz takih duhovnih potreb so na tem kogovskem hribčku najprej postavili sliko, nato kapelico (1607) in nazadnje cerkvico svetega Bolfenka.

Temu svetniku so navadno gradili kapelice ali cerkve v pustih in neobljudenih krajih v spomin na njegovo večletno bivanje v gozdu in puščavi.

Na kraju, kjer stoji sedanja župnijska cerkev sv. Bolfenka, je že pred davnim letom 1600 stala slika, nato kapela, ki pa so jo porušili pred letom 1683, ko so začeli graditi sedanjo cerkev. Cerkev je bila dograjena leta 1688 s prostovoljnimi delom in prispevki okoliških ljudi. Prvotna stavba je imela prezbiterij in ladjo, katero je župnik Dobinger dogradil z dvema stranskima kapelama.

Takšen je bil oltar v naši cerkvi pred vojno.

Leta 1881 so podaljšali prezbiterij 7 m proti vzhodu. Poslikal jo je Janko Horvat, ki je bil v mladosti cerkovnik pri sv. Petru v Radgoni. Po tlorisu je cerkev zgodnjebaročna, sestavljajo jo zvonik nad zahodno fasado, pravokotna ladja, velik

tristrano zaključen prezbiterij in zakristija. Cerkev je plitvo banjasto obokana. Obok nosijo

členjeni pilastri, kor sloni na dveh stebrih in je pomaknjen v ladjo. Do leta 1788 cerkev ni imela svojega rednega dušnega pastirja. Prvi župnik J. Trampuš je bil umeščen 6. januarja 1875 in ta datum pomeni rojstni dan župnije sv. Bolfenka na Kogu. Vsa prenovljena, skupaj z oltarjem sv. Antona v prezbiteriju je cerkev bila posvečena 1877. leta.

Pravo opustošenje je cerkev doživela med drugo svetovno vojno. Bila je bombardirana in precej razdejana. Dolga leta ni bila uporabna za bogoslužje. Obnovili in usposobili so jo leta 1958, za časa župnika Ignacija Klasinca. Zvonove so odpeljali Nemci.¹

Ruševine cerkve, slikano s prostora, kjer je danes šolsko dvorišče

Župnišče po vojni

---

¹ Bedernjak, K.: ŽUPNIJA IN DEKANIJA VELIKA NEDELJA, Župnija in dekanija Velika Nedelja, Velika Nedelja, 1986: Sveti Bolfenk na Kogu, str. 25-27.

Cerkveni pevci pred porušeno stavbo

Sv. maša pred cerkvenimi vrati

Milena OREŠNIK

Duhovniki rojeni v fari sv. Bolfenka na Kogu

Prvi v bolfenški župniji rojeni duhovnik je bil **Jernej Rojko**, rojen v Jastrebcih 14. avgusta 1737. Umrl je leta 1820 pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

Drugi župnik, ki se je 12. 12. 1738 rodil na območju te župnije, je bil **Ivan Evangelist Mravljak**. Umrl je 17. januarja 1816.

Mihael Špešič je bil tretji po vrsti in se je rodil 9. septembra 1781. Umrl je 24. februarja 1861.

Jurij Čurin, – rojen 28. 2. 1834 pri Sv. Bolfenku na Kogu.

Anton Luci, rojen 28. 12. 1935.

Alojzij Pevec se je rodil 15. februarja 1848 na Vitanu.

Alojzij (Blaž) Zabavnik, rojen 2. februarja 1848 v Lačavesi.

Janez Zadavec, živel je od 1855 do 1942.

Matevž Munda, rojen 26. novembra 1860 v Vodrancih.

Franc Čurin, bratranec župnika Franca Orešnika, rojen 1887 v Jastrebcih, župnik v Razlogah in Crnem Lugu v Gorskem Kotarju, kjer je umrl in bil pokopan leta 1948.

Frančišek Munda, rojen 23. novembra 1859 v Vodrancih, umrl 1. marca 1897 v Črnomlju.

Franc Orešnik, ki je bil ubit leta 1944 na Hrvaškem, se je rodil leta 1908 v Jastrebcih.

Vincek Toš, je bil sicer rojen v Zagrebu, a je vse otroštvo preživel v Jastrebcih (v Ciganiji), postal duhovnik in služboval v raznih krajih po Sloveniji; umrl v samostanu Pleterje leta 1990.

Kurati in župniki, ki so službovali v župniji sv. Bolfenka

1788 □ prvi kurat **Pavel ZAPPAN**.

Ni znano, od kod je prišel. Kuracijo je oskrboval do 11. novembra 1793, ko je umrl.

1793 do 1805 □ iz kuracije sv. Jakoba v Murski Soboti je prišel **Andraž KRALJ**.

Leta 1805 je pustil službo in odšel v Varaždin, kjer je 31. 12. 1809 umrl.

1805 do 1810 □ **Matija LAMUT**, □□ kurat

Štirinajstega sušca 1810 je odšel za župnika k Devici Mariji na Fari, kjer je služboval do leta 1817, ko je odšel v pokoj v Zavrč; tam je 9. avgusta 1818 umrl.

Od 23. maja do 1. novembra 1810 □ *provizor Martin MIKLOŠIČ*. *Ko je 1. novembra 1810 kuracijo sv. Bolfenka nastopil kaplan Andraž Žigert, se je vrnil k Sv. Miklavžu.*

1810 do 1826 □ **Andraž ŽIGERT**, rojen na Kapeli. V letu 1826 je odšel za župnika v faro sv. Simona in Jude v marenberški dekaniji, nato pa v Gradec, kjer je tudi umrl kot beneficiat.

1826 do 1831 □ **Jakob ZEMLJIČ**, prišel je iz fare Sv. Petra, nato pa odšel za župnika k fari Sv. Antona v Slovenskih goricah.

1838 do 1870 □ **Ignacij PIRKER**, rojen leta 1788 pri Sv. Barbari v Halozah.

1870 do 1871 □ **Ivan Aleksander SIMONIČ**, provizor. Služil je nekaj več kot pol leta.

1871 do 1898 □ **Ivan TRAMPUS**, rojen 1823 pri Sv. Rupertu v Slov. goricah.

1898 do 1899 - **Jurij ČURIN**, rojen 28. 2. 1834 pri Sv. Bolfenku na Kogu. Maja 1886 se je upokojil in živel na svojem posestvu pri Sv. Bolfenku.

1899 do 1916 – **Ivan ZADRAVEC**, prišel je s Kapele, kjer je bil kaplan.

1916 do 1927 – **Franc PLANINC**, na Kogu je ostal vse do svoje smrti v letu 1927.

1927 do 1958 – **Franc MOLAN**, med vojno je bil izseljen na Hrvaško, po vojni je bil eden izmed prvih članov Ciril-Methodove družbe. Upokojen je bil aprila 1958.

1958 do 1964 – **Ignacij KLASINC**, prej trapist v Rajhenburgu, prišel je iz Žetal.

1964 do 1972 – Anton MAŠIČ.

1972 do 1975 – Ignacij KRESLIN.

1975 do 1981 – Jože GERIČ.

1981 do 1987 – Karel BEDERNJAK.

Od leta 1987 slušbuje v cerkvi Sv. Bolfenka župnik Janez MOHORIČ.

Uporabljeni viri:

1. Peter Dajko: Kronika župnije Sv. Bolfenka na Kogu 1840- Zgodovinski arhiv Ptuj
2. Kronika osnovne šole Kog
3. Dnevnik Vide Luskovič
4. Osebni arhiv avtorja Tončka Luskoviča

Iz Zbornika Cerkve svetega Bolfenka na Kogu.

Zbornik Župnije svetega Bolfenka na Kogu

Ob prečudovitem prazniku Cerkve na Kogu– štiristoletnici – smo izdali ZBORNİK CERKVE SVETEGA BOLFENKA NA KOGU. Praznujemo torej štiristo let krščanskega življenja pri nas in s knjigo, ki je bila spisana ob tej priložnosti, smo hoteli na enem mestu zbrati vse podatke, ki na svoj način pričajo o verskem življenju naših prednikov. V njem je predstavljena fara glede na to, kje se nahaja v širšem prostoru, relief; na kratko so predstavljene posamezne vasi in število prebivalstva po vaseh v preteklosti. Zapisana je zgodovina od pradavnine s prvimi začetki krščanstva pri nas in zgodovina krščanstva ter spremembe našega svetišča od prve kapelice pred štiristo leti, pa vse do cerkve, kakršna je danes. Nanizani so ključni dogodki iz Kronike naše cerkve, zbrana imamo imena vseh duhovnikov, ki so službovali v naši fari in imena duhovnikov, ki so rojeni pri nas. Podrobno je opisana notranjost cerkve nekoč in danes, njena oprema, pripisani pa so tudi življenjepisi svetnikov, ki jih častimo v naši cerkvi. Poiskali smo tudi opise kapelic, ki stojijo po vaseh, njihov nastanek in kratko zgodovino. Na koncu so zbrane šege in navade ljudi iz Pesovčaka, kar gotovo velja tudi za druge farane.

Podatke smo zbirali v zgodovinskih arhivih, v cerkvenih knjigah, pri faranih naše fare, povsod, kjer se še kdo kaj spomni ali je kaj zapisanega o naši fari in se najde kakšna fotografija iz naše zgodovine. Mnogo virov je bilo izgubljenih ali uničenih med vojno, najbrž pa vseh, ki še obstajajo, tudi nismo odkrili.

Za pripravo Zbornika je Svet krajevne skupnosti Kog oblikoval komisijo v sestavi: Jože Prapotnik, Tonček Luskovič, Rajko Topolovec, Ivan Mohorič in Milena Orešnik. Komisija se je zbrala na sestanku in se dogovorila, kako bi naj potekalo delo. Razdelili smo si delo in začeli pripravljati teme. Pomagali so nam še drugi avtorji. Notranjost cerkve je recimo opisal Boštjan Roškar, stare šege in navade Ciril Vnuk. Z zgodovino sta se ubadala Rajko Topolovec in Tonček Luskovič, ki je popisal še kapelice v naši fari. Geografske podatke o naši fari sem

poiskala jaz, opisala pa sem tudi življenjepise svetnikov v naši cerkvi in poiskala podatke o poslednjem župniku, ki je izhajal iz naše fare.

Vsak izmed avtorjev je na koncu svojega članka navedel vire, od koder je črpal podatke, tako da lahko bralec sam poišče še več podatkov, če jih hoče.

Fotografije smo iskali v starih virih in pri ljudeh, recimo v župnišču, pri Lukmanovih v Lačavesi, pri Žgančevih v Jastrebcih, pri Orešnikovih v Jastrebcih, pri Škrlecovih na Kogu. Nekaj pa so jih imeli avtorji sami. Notranjost in zunanost cerkve je fotografiral Ivan Škrlec mlajši, posnel in oblikoval pa je tudi naslovno stran knjige.

Članke sem zbirala in računalniško obdelovala sama, dodajala sem slike, podnapise slik in vso drugo obliko. Ko moj računalnik ni mogel več nositi tolikih podatkov, mi je priskočil na pomoč najprej Ivan Škrlec, nato pa še Ivan Mlinarič, ki mi je posodil prenosnik, s pomočjo katerega sem Zbornik tudi dokončala in oddala v Podjetju za proizvodnjo in prodajo računalniške strojne in programske opreme, zastopstvo, trgovino in grafične storitve VIJOLICA v Ormožu. Tam so ga prestavili v drug program in natisnili.

Naj povem tudi to, kako je nastala naslovnica Zbornika. S Sonjo Kamplet–Rotar sva se dva popoldneva vozili okrog in poskusili zbrati kar najbolj slikovite fotografije Koga iz vseh smeri. Ker sama nisem preveč učena v programu Corel DRAW, ki je najboljši za oblikovanje naslovnice in podobnih reči, sem prosila Ivana Škrleca, ki prihaja po navadi za vikend domov, da bi mi pomagal. V soboto je bil na letalskem mitingu. Proti večeru se je vračal s svojo družino na Kog in že od daleč so gledali prelepo mavrico nad domačim krajem. Zavil je s poti in naredil prekrasne fotografije domače cerkve z Malega Koga. Izbrala sva najlepšo in izrezala najbolj zgovoren del. Ta fotografija ima vsebino, saj prikazuje mavrico – vez med nebom in zemljo in prekrasno svetlobo na nebu, ki nas lahko spominja na svetlobo, ki prodira z nebes skozi zemljine temine, da bi imeli življenje v izobilju. Ko je bila naslovnica končana, sem bila presrečna in njena zgovornost me je očarala.

Zbornik bo na razpolago vsem krajanom v nedeljo, 1. 7. 2007 na eni od stojnic na Kogu, (najbrž pa tudi pozneje v KS Kog) in poleti ob turističnih dnevih; in sicer za minimalno ceno, ki pokrije samo stroške tiskanja in tiskarskih materialov. Vsi avtorji smo se odpovedali plačila za delo, da bo Zbornik dostopen vsem krajanom in gostom, ki bi ga morebiti hoteli imeti.

Vsak del Zbornika je po svoje zanimiv, najbolj pa bodo gotovo zanimive stare fotografije, predvsem tiste, na katerih so ljudje– pevci ali prvoobhajanci z duhovnikom, ki je v tistem času služboval pri nas in marsikdo se bo veselil, ko bo našel sebe ali koga od svojih na kakšni od fotografij.

Zbornik je nov vir informacij, ki ga bomo zapustili tistim, ki se bodo čez sto let spet lotili pisanja in zbiranja podatkov o krščanstvu pri nas, saj vse na svetu premine, le božja beseda ostane, saj se je obdržala tisočletja in živi.

Milena Orešnik

Spomini

»Lepe spomine imam na cerkev na Kogu. Številne poroke, krstitke, birme, obhajila pa tudi žalostni trenutki, smrti v družinah, saj so še ne tako dolgo nazaj mrtve prinesli tudi v cerkev. Seveda, če si že dolgo na svetu, je teh spominov veliko.

Spominjam se dogodkov iz vojnih časov, časov druge svetovne vojne. Bili smo begunci na Hrvaškem, vendar ne tako daleč, da ne bi videla tudi od tam domače cerkve in njenega zvonika. Celo cesta na Kog se je belila skozi zeleno pokrajino. Tako sem videla tistega usodnega dne, ko je bila fronta na Kogu, kako je naenkrat v sredini zvonika plamen presekal zvonik na dvoje in že je polovica zvonika padla dol. Bili smo zelo žalostni, kot da nam je vzelo polovico našega premoženja. Tako smo kar precej časa imeli maše kar pod napol podrtim zvonikom, opeke so visele dol in niti pomislili nismo, da bi se lahko kaj zgodilo.

Spomin mi sega še v leto 1943. Bila je nedeljska maša in cerkev polna ljudi. Maševal je nemški duhovnik. V enem delu cerkve je bil prirejen prostor, kamor so svojci padlih v nemški vojski nosili suhe vence in prižigali sveče. Klečala sem pod korom in molila za srečno vrnitev moža iz nemške vojske. Naenkrat pa je cerkev zajel visok plamen, pomešan z dimom sveč in nato kričanje ljudi: »Vün, gremo vün!« Nastala je panika, niti vstati nisem utegnila. Množica me je dobesedno položila na tla, da sem bila obrnjena na hrbet in gledala proti oltarju. Ljudje so hodili vsepovprek po meni, zakrivala sem si prsni del in trebuh in se bala, če bom še sploh ostala živa. Doma pa sem imela majhnega sinka. Naenkrat me je množica obrnila proti vratom in takrat sem zagledala nebo. V tej zmedi sploh nisem vedela, da zdaj pa gledam ven pred cerkev. Mislila sem, da se je podrl zvonik in vidim nebo nad seboj. Župnik pa je med tem časom kar naprej maševal, kot da se nič ne dogaja. Nekako sem se le obrnila na bok in potem uspela vstati, mlajša sestra je prav tako že bila zunaj cerkve. Ko sem prišla ven, sem bila vsa potrgana in popraskana. Domov so me odpeljali na Žgančevi kočiji. Še danes ne vem, kako sem ostala živa. Čuval me je Bog.«

Po pripovedi Milice Žganec – Pevec zapisala Anica Pevec

Teta Mimika z Vodranec niza spomine naprej...

»S sestro Anico – ona je imela zelo lep sopran – sva začeli peti pri cerkvenem zboru po vojni, leta 1946. «Farof» je bil razdejan, zato smo imeli vaje največkrat pri prejšnjem mežnarju, Rubinovem Naceku, včasih pa tudi pri organistu Ročkarju doma v Ciganiji (tam, kjer je potem živela pokojna Pavlina).

Bil je zelo strog in natančen organist. To smo morali najprej peti vsak posebej, da je videl, če znamo in šele potem skupaj. Naučil pa nas je zelo dosti lepih pesmi, ki jih še danes rada zapojem.

Takrat je bilo v navadi, da smo tudi cerkveni pevci hodili pet »godovno« (za godovni dan). Tako smo šli vsako leto k Košarjevi gospe, ki je bila Ana. Spekla nam je beli kruh in prinesla vino v škafi, poleg pa »šefle« in »plehnate lončke«, da nismo trpeli žeje. Ponavadi smo se pri Košarki »včakali« Jakoba, ki goduje naslednji dan in ki je živel v bližini. Mundov Jakob namreč, ki je imel gostilno v najem tam, kjer je zdaj Čurinova klet na Kogu. Benetkov Vanček je igral na harmoniko, mi smo peli in plesali, tako da se je že začelo svitati, ko smo skrivoma hiteli domov. Ja, po enem »Aninem in Jakobovem« sva z Anico »bejžali domu«, pa je Bubekova Liza še v mraku okopavala na njivi in bila že na polovici, ko pa sva prišli pri

Tomažiču na breg, pa sva zaslišali naše mlatce, ki so že »roštanili - čelili žito po polovjakih«.

Za god gospoda župnika Molana pa smo imeli prej posebej vaje. On je imel strašno rad divjega »zafca« - »na taleri« seveda. Zato so mu lovci, spomnim se Benetkovega Jožeka, kakšnega ustrelili in pripravili. Od Lukmanovega Drageca babica – Micika, ona je tudi bila vedno pripravljena za vse hece, pa je izrezala buče, notri smo dali sveče in si s tem prisvetili k Molanu.

Včasih pa je prišlo pri našem petju do težav. Benetkova Torika, ki je tudi pela, nam je vedno svetovala: »Nesmiš nikdar hejati, samo popevli do konca, na konci se te že nekaj izide.«

Ja, med vojno pa smo imeli nemškega župnika. Strašno rad se je vozil s »peciklinom«, pa strašno rad se je žogal z deco. Eno nedeljo je imel dve maši na Kogu (rano in pozno), eno pa v Središču, naslednjo nedeljo pa obratno.

Ob koncu vojne pa se je Molan, ki je bil v izgnanstvu, vrnil. Bili smo ravno pri nemški maši, ko je vstopil v cerkev. »Na čemere« je ugasnil vse sveče, ki so gorele pri maši. Župnik pa se ni dal motiti in je mašo odslužil do konca pri ugasnjenih svečah.

Ja, tega je še »čuda« za povedati, mogoče kdaj drugič..., če me boste »pitali«.

Po pripovedovanju Mimike LUCI zapisala Slavica Munda

Gospa Lizika Plemenič nam je še zaupala...

»Prvi župnik, ki se ga spomnim, je bil g. Molan. Bil je strog, a so ga ljudje imeli radi. Imel je deklo, pastirico, hlapca in kuharico. Po fronti so ga odpeljali, nato je prišel nazaj ter ostal do 58. leta. Cerkev je bila lepa, imela je dva stranska oltarja in predganco. Med vojno je bila cerkev porušena, maša je bila v župnišču. Pred cerkvijo je bil kamen, kjer je mežnar bral oznanila. Nemci so dva velika zvana odpeljali, malega pa so pustili. Tega so ljudje obesili kar na hruško, saj turna ni bilo.

Po podrtju cerkve je niso pustili obnoviti, nekateri so hoteli iz nje narediti dvorano. Ko je prišel župnik Klasinc, je naredil pritisk na državo, da se je obnova lahko začela. Ljudje so ves material sami pripeljali ter prostovoljno pomagali pri delih.

Župnik Bedernjak je cerkev kasneje obnavljal in pod ploščo so našli nekaj kosti, verjetno je bil tu pokopan kakšen župnik.

Nekoč se je hodilo k spovedi samo za Veliko noč in božič ter samo takrat se je lahko šlo k obhajilu. Cerkev je bila vedno polna ljudi, še posebej v nedeljo ob dveh, ko so bile večernice. Te smo še posebej radi obiskovali. Prihajalo je tudi veliko ljudi s Hrvaške, saj jim je bila naša cerkev bližja. Maša je bila v latinščini, za praznike so bile pete litanije tudi v latinščini, kar je bilo še posebej lepo slišati, a razumeli nismo nič. Pred obhajilno mizo je bila ograja in le otroci so smeli biti pred oltarjem. Srnčov Stanko je neubogljivim otrokom kar med mašo prisolil zaušnico.«

Vedno nasmejani teta Liza in teta Mimika

Gospa Angela Dvorščak je povedala...

»Nekoč je imel župnik veliko goric. Z gospo Paulino Prapotnik sva mu vedno pomagali kositi v goricah. Župnikova kuharica je zelo dobro kuhala in s hlapcem sta delavcem na njivo pripeljala kosila.

Še pred fronto sem v cerkvi pomagala delati velbe. G. Čeh je bil takrat zidarski mojster in ko smo na turen vlačili zvonove, je kar začel moliti od veselja. Stroške za zvonove so vse ljudje financirali, eni so celo prodali pridelke, da so jih lahko pomagali kupiti. Te zvonove so kasneje vzeli Nemci ter jih vrgli na en travnik, kjer so spokali.

Na tepežni dan smo otroci nekdam pri župniku Planincu, vedno dobili dinar, ki smo ga bili zelo veseli, v trgovini pa smo dobili le fige. Mrtve ljudi so včasih še na troglah nosili v cerkev. Za cerkvijo so nekoč naredili tudi eno obdukcijo.

V cerkvi so bili na tleh kamni in ljudje so hodili bos po njem. Na desni strani so bili dečki, na levi pa deklice. Otroci niso smeli sedeti, saj so pravili, da so stoli za starejše ljudi. Maša je bila v latinščini.

Med vojsko je bil pri nas nemški župnik. Zjutraj ko smo šli k maši smo morali biti tešči zaradi obhajila. Meni pa je bilo zjutraj rado slabo, če nisem nič jedla. In tako sem enkrat padla iz stola v cerkvi. Ta župnik mi je rekel, da lahko zjutraj vedno pijem kavo, a brez alkohola.«

Po pripovedovanju Angele Dvorščak zapisala Andrej Pokrivač in Mateja Epšek.

Dosedanje delovanje novoizvoljenega sveta KS Kog

Člani sveta KS

JOŽE BALAŽIC, Gomila

MARIJAN MIŠKO, Kog

ZDRAVKO HLEBEC, predsednik, Kog

FERDINAND ŠULEK, Lačaves

DUŠAN PRAPOTNIK, Jastrepci

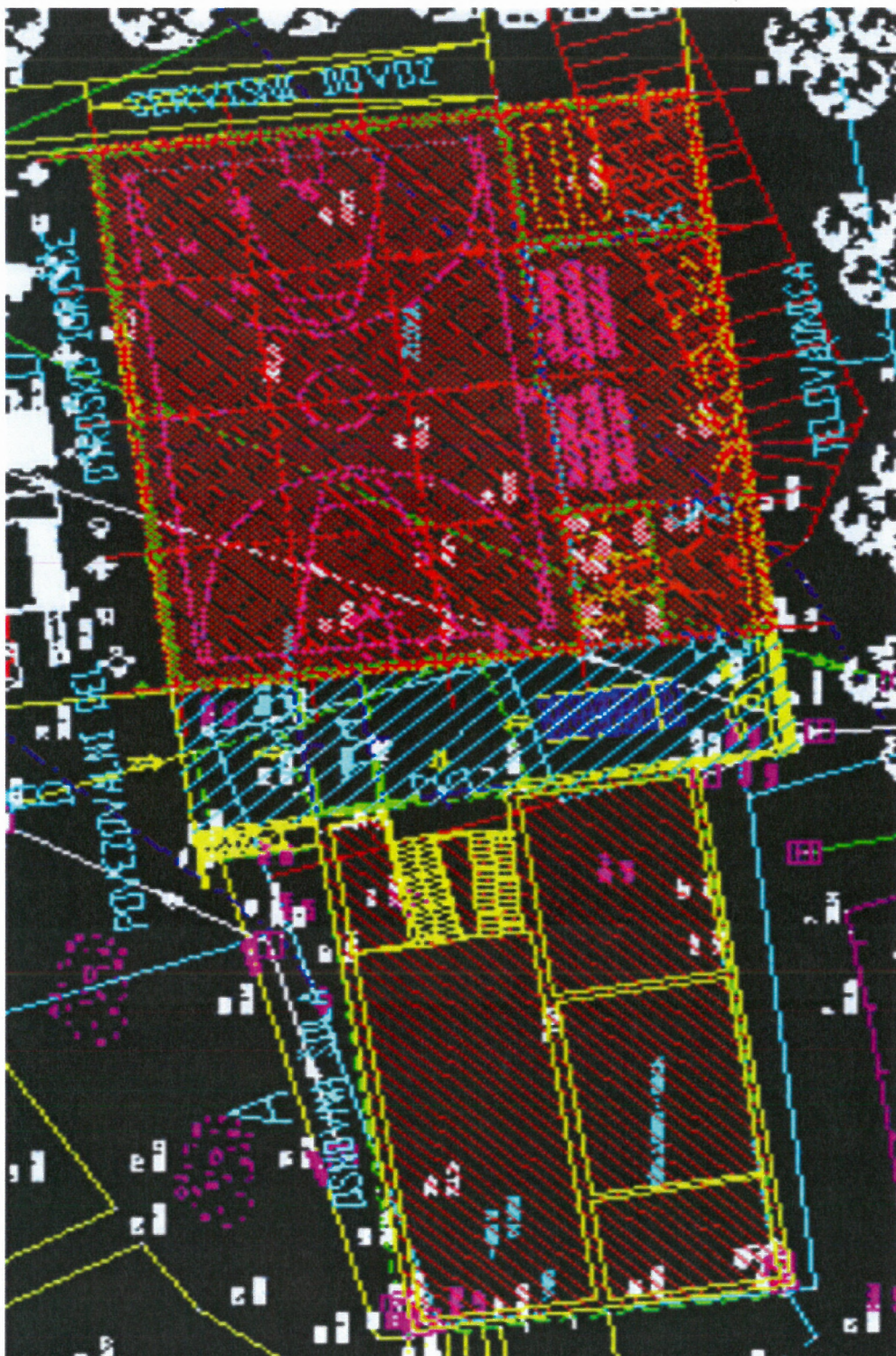
MIRAN LAŠIČ, namestnik predsednika, Vodranci

MIRAN MAVRIČ, Vitan

Svet KS se je sestal 6-krat in obravnaval predvsem teme s področja plana za letošnje leto in plana za naslednjih treh let. Pri investicijskem planu smo v glavnem upoštevali izhodišča in navodila občine in videnja o potrebah kraja. Predvsem nam je uspelo uvrstiti za modernizacijo ceste, ki so ob vsakem večjem dežju močno poškodovane, cesto, ki ima že izdelane projekte, reševanje dostopa po Sloveniji do **Magdičevih**, dokončanje urejanje prostora pred cerkvijo, aktivnosti za postavitev večnamenskega prostora pri šoli, priprava prostora za parkirišče nad pokopališčem. Za vzdrževanje javnih poti je izbran Bukovec Rajko s.p.. Do sedaj nam je uspelo opraviti večje vzdrževanje cest po neurjih, opravila se je košnja bankin, postopno pa se odstranjujejo veje ob cestah.

Predsednik sveta KS Kog
Zdravko Hlebec

Načrt telovadnice

Telovadnica bo velika 22,5 m x 25 m. Od obstoječega parkirišča bo odmaknjena cca 10 m. Vrh zgradbe telovadnice bo skoraj 6 m nižji od vrha slemena šole.

Dnevi turizma 2007 na Kogu

Turistično društvo Kog je sredi priprav prireditve »Dnevi turizma 2007« na Kogu. Program še nastaja, zato vam sedaj predstavljamo osnutek programa, ki bo še verjetno dopolnjen ali celo spremenjen. Odvisni smo od finančnih sredstev in od ljudi, ker so vse prireditve v času dopustov.

SREDA - 15. 8. 2007

Vaško srečanje na VITANU, kjer bomo postavili novo obeležje - križ - v bližini domačije Zadavec. Pripravili bomo kulturni program in nato družabno srečanje krajanov. Na srečanje bomo povabili sosede iz Miklavža in Središča ob Dravi.

ČETRTEK - 16. 8. 2007

Likovna razstava slikarke Rozine Šebetič - Borko v prostorih šole na Kogu. Razstava je posvečena slikarčinemu življenjskemu jubileju - 80. obletnici rojstva. Ob tej priložnosti načrtujemo tudi manjšo kulinarčno razstavo jedil iz slikarkine mladosti.

PETEK - 17. 8. 2007

- Srečanje kegljačev upokojencev
- Zvečer gledališka predstava
- Športno srečanje na igrišču

SOBOTA - 18. 8. 2007

Dopoldan kolesarjenje po vinski cesti, obisk invalidov občine Ormož, postavili bomo klopotec s kulturnim programom, humoristi vas bodo nasmejali, pride folklorna skupina iz

Gorišnice, na stojnicah se bodo predstavili krajanji, skuhati bomo zopet kisle juhe in se zabavali na veseličnem delu z ansamblom NOVA LEGIJA.

Že zdaj ste prisrčno vabljeni na vse prireditve, seveda pa boste pravočasno prejeli tudi zapisan program vseh prireditev.

Ker se mnogi že zanimate za program, smo tega zelo veseli.

Predsednica TD KOG
Anica Pevec

Komisija za vračanje vlaganj v telekomunikacijsko omrežje

Občina Ormož je za vse krajevne skupnosti občine Ormož vložila dne 19. 05. 2004 zahtevek za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje v skladu z zakonom o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje na Državno pravobranilstvo v Maribor. Zakon o vlaganju je bil pozneje nekoliko spremenjen, saj je razširil krog opravičencev, vendar pa se za vlaganja lokalnih skupnosti ni nič spremenilo in ni bilo potrebno ponovno vlagati zahtevkov. Po pismenem obvestilu je vloga Občine Ormož bila odstopljena Državni pravobranilki na Ptuj, ki je v prejšnjem mesecu pričela z reševanjem vloge. Na sestanku Občinske komisije za vračanje vlaganj v telekomunikacijsko omrežje v začetku junija je bil pravobranilki obrazložen način gradnje po posameznih krajevnih skupnostih. Tako je torej zahtevek Občine Ormož na pravobranilstvu v intenzivnem reševanju in bi postopek na pravobranilstvu lahko bil zaključen že v juliju. Ko bo zahtevek rešen in ponujena ter sprejeta poravnava s strani Občine Ormož, bodo znani zneski in način vračila posameznikom. Vlagatelji bodo z javnim naznanilom o vračanju obveščeni in pozvani, da dostavijo po zakonu zahtevane podatke. Po zbranih podatkih bo Občina Ormož začela z vračanjem denarja.

Predsednik komisije
Franci Trstenjak

Debatirajmo o našem kraju in še o čem

<http://kog.mojforum.si/>

Z razvojem sodobnih tehnologij še posebno pa z razmahom interneta, se je odprlo kar veliko novih komunikacijskih poti. Kar je nekoč predstavljala pošta, danes nadomešča e-mail (elektronska pošta), nekoč navaden analogni telefon danes nadomešča mobilna tehnologija, IP telefonija in razni programi za medsebojno tudi večkonferenčno video in audio komunikacijo (Messenger, Skype, Gaim ipd.), nekoč časopis, danes veliki internetni portali... Nekoč klepet na vasi, danes globalni klepet preko tako imenovanih klepetalnic ali forumov. Tudi Kog ima 'svoj' forum, ki ga že nekaj časa upravlja Grega Novak (gregan). Veliko mladih ga že pozna in nekateri so stalni gost kogovskega debatnega krožka. Na debati je mogoče govoriti o vsem, kogovska debata pa je razdeljena na nekaj osnovnih kategorij:

- Novice domače
- Novice – od drugod
- Gospodarstvo
- Vici
- Zanimivosti
- Oglasi
- O forumu

Kogovski forum je namenjen debati in vsem generacijam. Debata je odprta za vse, ki si želijo poklepetati, karkoli vprašati ali le predstaviti sebe, svoje delo ipd. Če tako klepetalnico obiskujete prvič, potem na hitro še nekaj nasvetov in pravil:

- pazite na obnašanje in zapisano vsebino
- na klepetalnici ste prijavljeni sicer z psevdonimom, vendar to še ne daje nikomur pravice, da klepetalnico izkoristi za objavo neprimerne (predvsem žaljive) vsebine
- administrator (na kogovskem forumu Grega) ima pravico neprimerno vsebino pobrisati in po potrebi tudi izločiti osebo iz klepetalnice, če se vede neprimerno
- lepo je, da se tudi predstavite ob vpisu, da uporabniki vemo, s kom klepetamo
- administrator klepetalnice odgovarja za njen izgled, delovanje in vsebino, kar včasih ni lahko delo. Zato mu prizanašajte, če se bo kdaj zgodilo, da vas bo 'zatr!'

Ob uporabi boste kaj hitro spoznali, da lahko klepet dopolnite s fotografijami, video izrezki, citati, animacijami, predvsem pa klepetalnico uporabljajte za izmenjavo koristnih informacij. Ker je Kogovska klepetalnica pač kogovska, administrator ne omejuje uporabe domačega jezika ob pisanju. Zato 'čim več gučite, pa po pameti...'

Kogovski forum

[Pogosta vprašanja] [Išči] [Seznam članov] [Skupine uporabnikov]
 [Tvoj profil] [Zasebna sporočila] [Odjava [ivans]]

Si želite imeti lasten forum?

brezplačno gostovanje forumov
Za brezplačno gostovanje foruma kliknite tu! »»

Joomla gostovanje, paket za spletno gostovanje Hitrost 600 za samo € 5.95 mesečno.

Tvoj zadnji obisk: 24 Maj 2007 14:24 Poglej nove objave od prejšnjega obiska
 Danes je 28 Jun 2007 08:35 Poglej svoje prispevke
 Kogovski forum Seznam forumov Poglej neodgovorjena sporočila

Forum	Teme	Prispevkov	Zadnja objava
Debata			
 Novice - domače Kaj se je zgodilo pa kaj se bo.	7	198	11 Jun 2007 09:26 pfilika ➔
 Novice - od drugod Kaj se je zgodilo pa kaj se bo izven kogovskih mej.	2	7	21 Dec 2006 10:00 ivans ➔
 Gospodarstvo	0	0	Ni objav
 Vici Vse kar gre na ta račun - linki na filme ipd...	4	67	09 Maj 2007 20:32 Poloncika ➔
 Šport	4	283	19 Jan 2007 01:47 greda28 ➔
 Zanimivosti Avtomobilizem, računalništvo, fotografija, ...	7	314	19 Jan 2007 01:50 greda28 ➔

Gregor pripravlja tudi novo presenečenje čez poletne počitnice. Če imate kakšne ideje oziroma mu želite pomagati, bomo v jeseni lahko končno pričakali prvi pravi Kogovski portal... Mogoče elektronske Novice?

Se vidimo in slišimo oz poklepetali bomo na <http://kog.mojforum.si/>. IvanS (moj psevdonim)

Ivan Škrlec
(IvanS)

Kako skrbimo za skupno dvorišče

V zadnjem času je opaziti, da vse manj skrbimo za odstranitev vej in drugega izrasta ob cestah na območju naše Krajevne skupnosti.

Ni možno, da bi nekdo skrbel za urejen kraj namesto nas samih ob cesti, kjer imamo hiše ali druge nepremičnine. Tudi ni lepo, da odlagamo odpadne predmete, ki jih več ne rabimo, na svoji, še manj pa na drugi zemlji. To še posebej opazimo po posameznih vaseh v opuščeni jamah ali v gozdovih. Česar ne želimo imeti sami doma, tega ne poklanjajmo naravi, saj tudi narava, živali in mimoidoči rabijo lepo okolico.

Tudi gnojnico in podobne izpuste iz greznic lahko uredimo bolj prijazno, kot pa da jih pošljemo sosedu, naravi ali živalim.

Tudi ni prepovedano, ko pade močnejši dež, da pogledamo ob cesti, če so propusti očiščeni (ne puščajmo ob cesti pokošene trave, vejevja ali podobno, saj so ti materiali potencialni povzročitelji zamašitve jarkov).

Tudi ni lepo, da posebej na makadamskih cestah in hribovitem terenu izpuščamo direktno na cesto izpuste meteorne vode iz streh.

Ni prepovedano, da smo včasih pozorni na svojo okolico; opozorimo svojo vest na odnos do svoje lastnine in s tem povezano tudi naše skupne.

Vsi imamo radi, če dobimo obisk in imamo urejeno dvorišče; tako bodimo vsi veseli, da bomo imeli skupno dvorišče primerno.

V NASLEDNJIH DNEH POGLEJMO DO SOSEDA IN SVOJIH NEPREMIČNIN.

Če boste kaj lepega opazili, le to napišite in oddajte v poštni nabiralnik pri KS in na Gomili.

Če boste grajali in želite, da to objavimo pripišite tudi svoje ime.

Predsednik sveta KS Kog
Zdravko Hlebec

Kapelice, križi in kužna znamenja v KS Kog

kapelica pri Orešnikovih

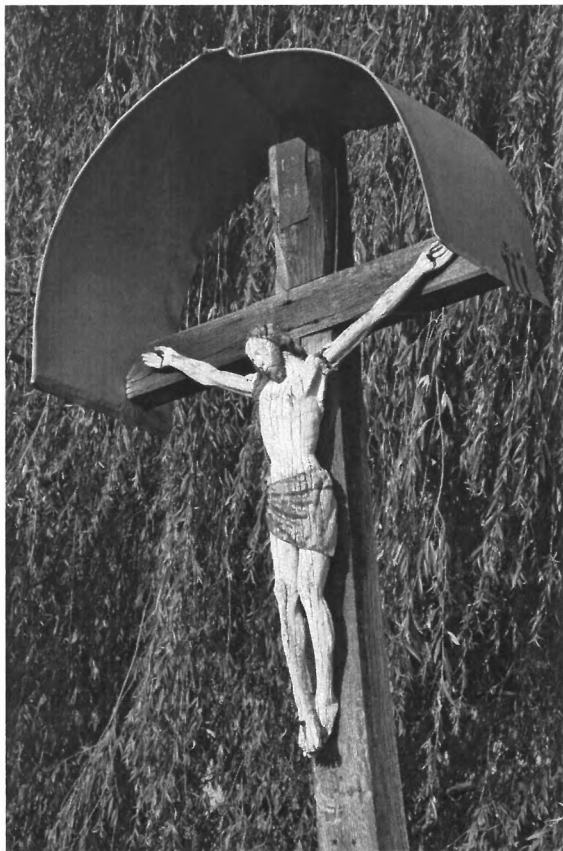
kapelica v Vodrancih

kapelica pri Kutnjakovih

križ pri Lucijevih-Keleminovih

križ pri Borkovih na Vitanu

križ

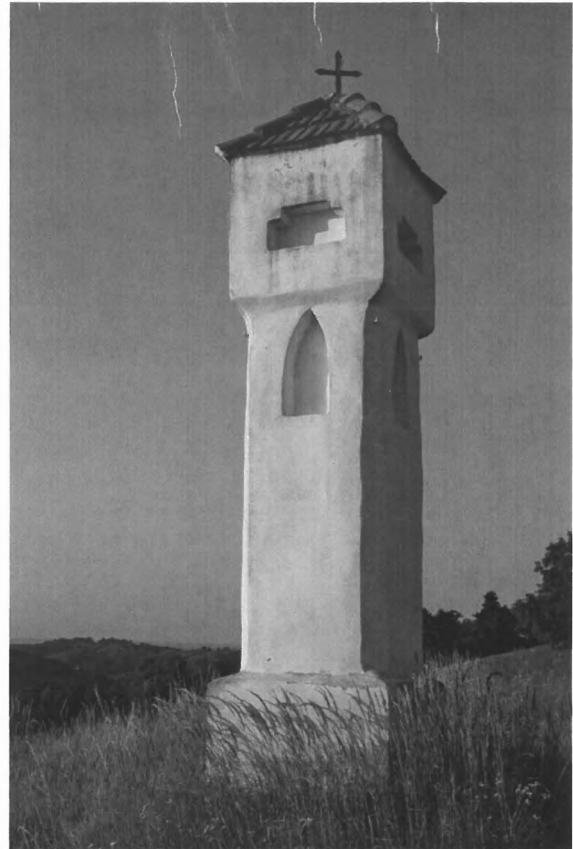
križ v Jastrebcih

križ pri Mastenovih goricah na Kogu

Benetkov križ v Vodrancih

kužno znamenje v Gomili

kužno znamenje na Kogu pri pošti

»NOVICE« so bile ustanovljene na skupni seji KK SZDL Kog in KS Kog, dne 1. decembra 1978.

Odgovorna urednica: Slavica MUNDA

Uredniški odbor: Katja ČURIN, Milena OREŠNIK, Andrej POKRIVAČ, Danica ZOREC, Irena ŽIBREK
Fotografije in naslovnica: Ivan ŠKRLEC

Računalniško oblikovanje:
Jasmina MLINARIČ

Tisk in vezava:
Ivan MLINARIČ s.p.

Naklada: 330 izvodov

Izhaja priložnostno.